

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 נובמבר 2012

ת"פ 43125-02-11 מדינת ישראל נ' ה [REDACTED]

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו

בענין מדינת ישראל

המאשימה

נגד

[REDACTED]

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד פנינה לוי

ב"כ הנאשם: עו"ד שירן ברגמן

הנאשם התייצב

גזר דין

הרקע

1. הנאשם שלפני הורשע ביום 7.5.12, בביצוע עבירות רבות של פגיעה בפרטיות, לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 בנסיבות של סעיף 2(1) לחוק, ובביצוע עבירות רבות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982. זאת לאחר שקבעתי כי הוכח שבמהלך כחמש שנים, הנאשם, אשר לא קיבל את דבר פרידת המתלוננת ממנו ואת דבר הקשר שלה עם המתלונן, הפך עצמו ל"צל נוכח" בחיי המתלוננים. הוא גרם להם להרגיש "אווירת טרור", התקשר אליהם פעמים רבות בטלפון, לעיתים הזדהה ודיבר, לעיתים התקשר ממספר לא מזוהה וניתק (או שתק). הוא הסתובב סמוך לדירתם, שוטט סמוך לקליניקה של המתלונן, ניסה לשוחח עם המתלוננת בניגוד לרצונה מספר רב של פעמים, הפתיע אותה כש"ציץ" לה פתאום בדרכה או נקש לה על חלון רכבה, ניגש אליה והטרידה כשראה אותה ברחוב, וכפה עליה את נוכחותו בסביבתה עשרות רבות של פעמים. הכל - למרות שהמתלוננת הבהירה לו בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, לרבות בדרך של הוצאת צווי הרחקה כלפיו, כי אינה מעוניינת בקרבתו ואינה רוצה כל קשר עמו.

למען הקיצור והבהירות, אחזור על טבלה שערכתי בהכרעת הדין, ובה תאור תמציתי של המעשים

המיוחסים לנאשם, בהם הורשע, בהתאם לסעיפים הקטנים של כתב האישום:

תיאור תמציתי של המעשים	ס"ק בכתב האישום
טלפונים אל המתלוננת עם נסיון שכנוע לחזור לקשר	א
עשרות מקרי התחקות אחר המתלוננת במקומות שונים (לרוב בסמוך לדירה) ופניה אליה	ב
פניה למתלוננת שישבה ברכבה בסמוך לקליניקה של המתלונן	ג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 נובמבר 2012

ת"פ 43125-02-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

ת"פ	תיאור תמציתי של המעשים	ס"ק בכתב האישום
ד	התחקות אחר המתלוננת למקום עבודתה	
ו	בשלהי 2009 השקיף הנאשם לדירת המתלוננת, ראה אותה רוקדת, התקשר אליה ושאל מדוע היא רוקדת	
ז	ב-16.4.10 הגיע הנאשם לבנין הקליניקה של המתלונן	
ח	ב-22.4.10 שוטט הנאשם סביב הקליניקה של המתלונן במטרה לבלוש ולהתחקות אחר המתלוננים	
ט	ב-23.4.10 שוטט הנאשם סביב הקליניקה של המתלונן במטרה לבלוש ולהתחקות אחר המתלוננים	
י	ב-29.4.10 בערב המתין למתלוננת ברכבו סמוך לבית אמה, שם שהתה אותה עת. כשהבחינה בנאשם, הוא נמלט	
יא	החל מנובמבר 2010 שוטט הנאשם בסמוך לדירת המתלוננים בתדירות של 4 - 5 פעמים בשבוע	
יב	ביום מסוים בנובמבר 2010 שוטט הנאשם במשך כל שעות היום סמוך לדירה ולקליניקה	
יג	ב-3 מועדים בנובמבר 2010 שהה הנאשם בסמוך לקליניקה כדי לבלוש אחר המתלונן. באחת הפעמים, כשפנה אליו המתלונן, אמר לו הנאשם: "נפלת טוב".	
יד	ביום מסוים במהלך חודש דצמבר 2010 עצר הנאשם את רכבו ליד המתלוננת ששהתה ליד דירתה, יצא מהרכב וצעק לה ש"רק רצה להגיד לה 'מזל טוב'"	
טו	ביום מסוים במהלך חודש דצמבר 2010 התקרב הנאשם אל המתלוננת ואמה, שעה שהן טיילו ברחוב יהודה המכבי, שאל אם גם כאן אסור לו להסתובב ואמר שרק רצה להגיד מזל טוב. בהמשך התיישב על ספסל וצפה במתלוננת ואמה עד שהלכו מהמקום	
טז	ביום 1.1.11 שהה הנאשם בסמוך לכניסה לבנין מגורי המתלוננים במטרה לבלוש אחריהם	

2. הנאשם זוכה מביצוע עבירה של חבלה במזיד ברכב המתלוננים וכן מכך ששרט את רכבו של המתלונן, כפי שנטען כלפיו.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

3. טרם שמיעת הטיעונים לעונש נשלח הנאשם לשירות המבחן, על מנת שזה יתן תסקיר בעניינו. שירות המבחן ציין כי הנאשם, אשר סיים 15 שנות לימוד והינו בעל תואר ראשון במנהל עסקים ושיווק, ניהל במשך שנים רבות חיים בהתאם לנורמות חברתיות תקינות. הפרידה מהמתלוננת גרמה לפגיעה משמעותית באגו של הנאשם, ערערה את דימויו והעצמי ובהמשך פיתח הנאשם התנהגות אובססיבית במטרה לשקם את הקשר, למרות שהמתלוננת קיימה קשר עם אחר. ככל שהמתלוננת לא נענתה לבקשותיו לשוחח עימה, נהג באובססיביות יתרה. הנאשם ציין באזני קצינת המבחן שלא נהג באופן כזה בעברו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא בעל יכלת ורבליית, שאפתן ומסור לעבודתו. מאז הפרידה נאלץ להתמודד עם פער בין תפיסתו העצמית, יכולותיו וכשרונותיו, לבין אופן ניהול חייו במציאות. בשנות העשרים לחייו חווה הצלחה, אך ככל הנראה ההתמודדות עם הפרידה מהמתלוננת הביאה אותו להתדרדרות משמעותית. כיום אינו בעל מקום מגורים הולם, חש "תקיעות" בחייו, אינו בעל תחושות של הרס עצמי והלקאה עצמית. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם זקוק לטיפול בשל מצוקותיו וההתנהגות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 נובמבר 2012

ת"פ 43125-02-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

העולה מהמקרה דנן, וציינה כי הוא פנה לטיפול במרכז "קרבה בטוחה", העוסק בתחום האלימות הזוגית. הוא שולב בטיפול פרטני, נמצא בתחילת התהליך הטיפולי ומשתף פעולה באופן חיובי. בשורה התחתונה ציינה קצינת המבחן כי לאור דפוסי אישיותו של הנאשם, צרכיו ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן ועם מסגרת הטיפול "קרבה בטוחה", מומלץ להעמיד את הנאשם במבחן למשך שנה.

4. בטרם הטיעונים לעונש נשלח הנאשם גם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות, לבדיקת התאמתו לבצע עבודות שירות, אם כך יוחלט. הנאשם נמצא מתאים, כעולה מחוות דעת הממונה מיום 25.11.12 [חוות דעת הממונה].

הטיעונים לעונש

5. בטעוניה לעונש ציינה בא כח המאשימה את החומרה היתרה של המעשים נושאי תיק זה. היא הדגישה את משך ביצוע המעשים, את מגוון צורות ההטרדה אותן נקט הנאשם כלפי המתלוננים, את אורת הטרור שהשרה הנאשם על המתלוננים ואת העובדה כי הטריד את המתלוננים לא רק בכיתם אלא גם במקומות העבודה שלהם, וגם אצל בני משפחתה של המתלוננת. לטענתה, אף שלא ננקטה אלימות פיזית מצד הנאשם, הרי שהיה כפסע בין המעשים לבין פגיעה במתלוננים. מדובר בדפוס פעולה אובססיבי מצד הנאשם, אשר המשיך במעשיו חרף החקירות שהתנהלו נגדו בעניין זה, ולמרות שכיבד את צווי ההרחקה שהוצאו נגדו מעת לעת, מיד עם תום תוקפם - חזר להטריד את המתלוננים. בכך, טוענת בא כח המאשימה, יש כדי ללמד על מסוכנותו הרבה כלפי המתלוננים.

בא כח המאשימה ביקשה לא לתת אמון רב בדברי החרטה שהשמיע הנאשם באזני קצינת המבחן. לדבריה, כמי ששמע את הנאשם לאורך כל עדותו בבית המשפט, בידי בית המשפט כלים, אשר לא היו בידי קצינת המבחן, לדעת כי בצד אמירת הנאשם "אני לוקח אחריות על מעשי", שנאמרה גם במהלך המשפט, טען הנאשם לצידוק של חלק גדול מהמעשים. התובעת מציינת כי רק לקראת גזר הדין החליט הנאשם לפנות לקבלת טיפול נפשי ונראה כי פנייתו זו נעשתה מתוך אינטרס לקדם את ענייניו המשפטיים. מכל מקום, כך נטען, אין לדבר בשלב זה על התקדמות טיפולית ממשית.

התובעת הפנתה לפסיקה רלוונטית, לטעמה, ובהתאם עתרה להטלת עונש של מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי הולם למתלוננים.

6. הסנגור הדגיש כי הנאשם זוכה מעבירה של חבלה במזיד ברכב, שהעונש בצידה חמש שנות מאסר, וכן ממקרה אחד של הטרדה מבין אלה שיוחסו לו בכתב האישום, דבר שיש בו כדי ללמד על כך שהיה מקום לנהל את המשפט עד תום. עוד ציין הסנגור כי בניגוד לעמדת התובעת, הרואה בפניית הנאשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 נובמבר 2012

ת"פ 43125-02-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לקבלת טיפול אך לאחרונה משום ניסיון לקדם אינטרס הקשור בתיק, הרי שלטעמו מלמד הדבר על הפנמת דברי בית המשפט בהכרעת הדין, ולקיחת אחריות. בתסקיר מצוין כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה, הביע אמפטיה כלפי המתלוננים ומשתף פעולה באופן חיובי עם הליך הטיפול שהחל בו. הסנגור מדגיש כי הנאשם אכן מחויב לטיפול וכידוע, כאשר שירות המבחן סבור כי אין טעם בטיפול - הוא אינו ממליץ להטיל צו מבחן, אך במקרה דנן - המליץ על כך.

הנאשם, כבן 43, הוא אדם נורמטיבי, נעדר כל עבר פלילי, שעבד בתחום ההיי-טק בעבר ואף היום עובד למחירתו, כאיש מכירות בחברה המשווקת מוצרים לרפואת שיניים. הנאשם הסביר את הסתבכותו בעבירות על רקע מעורבותו הרגשית הגבוהה עם המתלוננת וחוסר יכולת להשלים עם הפרידה. הדבר אכן דורש טיפול והנאשם התגייס, לפיכך, לקבל טיפול, שיחלץ אותו מאותה מעורבות רגשית, ככל שעדיין קיימת.

הסנגור עתר להטלת עונש הצופה פני עתיד, בנוסף לצו מבחן של השירות. לטעמו, יהיה בכך כדי להביא לאיזון ראוי בין מרכיבי הענישה, כאשר גם עצם ההרשעה לגבי אדם כמו הנאשם מהווה רכיב עונשי. הסנגור ציין כי הנאשם במצב כלכלי קשה ועל כן הטלת קנס או פיצוי יקשה עליו מאוד. עוד ציין, כי מאותם טעמים - הטלת עונש מאסר, אף אם זה ירוצה בעבודות שירות, באופן שהנאשם לא יוכל להתמיד במקום עבודתו הנוכחי - עשויה להביא להתדרדרות במצבו הנפשי של הנאשם ולפגיעה בהליך השיקום שלו. הסנגור הטעים את שיקולי השיקום, אשר קיבלו מעמד בכורה גם בתיקון 113 לחוק (אף שאינו חל על המקרה דנן), וטען כי שיקולים כאלה מתקיימים בעניינו נוכח מאמציו של הנאשם לחזור למוטב.

הסנגור הגיש מסמכים שונים התומכים בטענותיו, לרבות מסמכים המלמדים על השכלתו של הנאשם, על התנדבותו בעבר במעון לעבריינים צעירים, המלצה מהמעביד של הנאשם, תלושי שכר, מסמכי הוצל"פ ועוד. הסנגור הגיש אף הוא פסיקה התומכת, לטעמו, בעמדתו העונשית.

7. **הנאשם** ביקש אף הוא לומר דברים. הוא ציין פעם נוספת את הנסיבות של הפרידה מהמתלוננת ועד כמה היתה זו קשה עליו, הן על שום הקשר העמוק שהיה, לתפיסתו, בינו לבין המתלוננת, הן על שום העובדה שהמתלוננת הודיעה לו על הפרידה במסרון והן בשל כך שהתברר לו מיד לאחר הפרידה שהמתלוננת מנהלת מערכת יחסים זוגית עם מי שהיה עד אותו מועד מטפל שלה. הוא הודה כי נכנס למצב שבו ניסה כל העת לשנות את רוע הגזירה, אך הדגיש כי מעולם לא איים על מי מהמתלוננים ולא חשב לפגוע בהם. הוא ציין כי הוא מודע למעשים שעשה, לאי הנעימות שגרם למתלוננים, לחדירה לפרטיותם ולהתנהגותו הקלוקלת. הדבר נעשה על רקע מצוקתו. הנאשם ציין כי ניסה ללכת לטיפול כבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 נובמבר 2012

ת"פ 43125-02-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בעבר, אך בשל מצבו הכלכלי נאלץ להפסיק את הטיפול, כעולה מאחד המסמכים שהוגשו על ידי הסנגור. לדבריו, הגיע לדיון ללא עדי אופי ובלי בני משפחתו, מאחר שהוא מתבייש במעמד שבו הוא נמצא. הוא תיאר את הליך הטיפול שבו החל וציין כי הינו אסיר תודה על הסיוע שהוא מקבל בדמות אותו טיפול. הוא ציין כי אף שהוא חש שהעבודה בה הוא עוסק כיום היא קטנה למידותיו, הרי שהיא נותנת לו עוגן ועל כן הוא חרד מפני מצב שבו יוטל עליו עונש שיחייב אותו להפסיק לעבוד. לדבריו, אם לא יעבוד, הסחרור אליו נכנס כחלק ממשבר גיל ה-40 עשוי להמשיך והקרקע תשמט לו מתחת לרגליים. לפיכך ביקש שביית המשפט יתחשב בכך וימנע מהטלת עונש מאסר, ולו בעבודות שירות.

דיון והכרעה

8. דינו של הנאשם הוכרע טרם כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [החוק]. שענינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, והתיקון אינו חל, אם כי רוחו בודאי מדריכה את בית המשפט גם כאן.

9. מעשיו של הנאשם חמורים למדי. כפי שקבעתי בהכרעת הדין בהתייחס לטענה שהועלתה, לפיה התנהגות הנאשם "שייכת לשדה הרומנטי": אין דבר וחצי דבר בין רומנטיקה, לבין כך שאדם אינו מוכן לכבד רצונו של אחר, עמו היה במערכת יחסים, להפסיק את הקשר ולהפרד.

10. לא יהיה זה מופרז לומר שכאשר אדם נופל קורבן למעשי הטרדה דוגמת אלה שביצע הנאשם כלפי המתלוננים, משתבשת שגרת יומו, הוא חש פגיעה בערכים מקודשים כגון חירותו ופרטיותו, לעיתים עד כדי תחושת רדיפה תמידית וחשש פנימי מפני טשטוש הגבול בין מציאות לתעות. כפי שציין המתלונן: "כשאתה חי בתוך אוירת טרור, באוטומט שלך תגיד 'זה הוא'... אני רואה אותו ואני לא מאמין שזה הוא, ואני אומר לעצמי שזה בטח לא הוא ודמינתי. ואז אני רואה אותו עוד פעם...". פגיעתו של הנאשם במתלוננים היתה קשה ורעה, כפי שניתן היה להתרשם מעדויותיהם.

11. הנאשם נעדר עבר פלילי. הוא ניהל את חייו באורח נורמטיבי עד לארועים נושאי התיק דנן, סיים לימודים אקדמאים, עבד ולא שמעתי כי היה מעורב בארועים חריגים בעלי גוון שלילי לפני כן. כעולה מתסקיר שירות המבחן ומדברי הנאשם עצמו, הפרידה מהמתלוננת גרמה לו למשבר קשה מבחינות רבות, לרבות בתחום הכלכלי, שכן עובר לפרידה היה גם קשר עסקי מסוים בין המתלוננת לנאשם. ברור מאליו, כי אין בכך כדי להצדיק בשום צורה את מעשי הנאשם, אך הדבר מלמד מה עשוי להיות הכיוון הטיפולי שבו זקוק הנאשם לעזרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 נובמבר 2012

ת"פ 43125-02-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

12. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם עלי לקחת בחשבון, בין היתר, את חומרת המעשים, את פגיעת מעשי הנאשם במתלוננים והחשיבות שבמתן ביטוי לסבל שנגרם להם, את הרצון לסייע לנאשם להשתקם (לטובתו ולטובת החברה) ואת הצורך להרתיע עבריינים בכוח מביצוע מעשים דומים.

13. הנאשם ביטא אמנם רגשי חרטה וציין כי הוא מפנים את הפסול שבמעשיו, אך גם כאשר אמר דבריו בטעוניהם לעונש, ניכר היה כי נסיבות הפרידה מהמתלוננת ממשיכות לרדוף אותו, והעובדה שרקמה זוגיות חדשה עם אחר, זוגיות שבעיני הנאשם נתפסת כלא ראויה, עדיין מטרידה את מנוחתו. במהלך עדותו בבית המשפט היה ברור כי הנאשם אובססיבי כלפי המתלוננת, בכלל, ובהתעסקותו בקשר בינה לבין המתלונן, בפרט. העובדה שגם בדבריו האחרונים לא יכול היה להתאפק מלהזכיר את הענין הזה מלמדת, שהאובססיביות טרם שככה.

הן מתוך מעשי הנאשם והן מתוך דבריו, אפילו בשלב הטיעונים לעונש, ברור לחלוטין כי הוא זקוק לטיפול. טוב הדבר כי גם הנאשם הפנים עובדה זו, ופנה לאחרונה - גם אם באיחור - לקבלת טיפול.

14. מתוך עדויות המתלוננים עלה כי פרקי הזמן היחידים בהם היה להם "שקט" מהנאשם היו פרקי הזמן בהם היה צו הרחקה כנגדו. מכאן אני למדה, מצד אחד, כי הנאשם מכבד צווים חוקיים, ומצד שני, כי יש צורך ב"חרב" התלויה מעל ראשו, על מנת שתשמש לו תמריץ לכיבוד החוק.

15. עיינתי בפסקי הדין שהגישו לי הצדדים. פסקי הדין שהגישה המאשימה, בהם הושתו על הנאשמים עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, לעיתים של שנים, מתייחסים למקרים חמורים יותר מעניננו, בין מבחינת כמות המעשים שיוחסו לנאשמים שם, בין מבחינת טיב העבירות, בין מבחינת העובדה שהנאשמים שם לא כיבדו הוראות חוקיות ובין מבחינת עברם הפלילי של הנאשמים. פסקי הדין שהגיש הסנגור, בהם הושתו על הנאשמים עונשי מאסר מותנה בצירוף קנסות, מתייחסים למקרים פחותים בחומרתם מעניננו, מבחינת משך הזמן שבו בוצעו העבירות ומבחינת כמות המעשים. לטעמי, המקרה דנן מצוי ברף הביניים בין אלה לאלה, ומחייב מאסר בפועל, אך ניתן לשקול בו משך מאסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות.

16. שמעתי את טעוניהם הנאשם בנוגע לגדיעת מטה לחמו. אף כאשר אני מתחשבת בטענות אלה, נראה לי שלא ניתן, מהטעמים שפורטו לעיל, להמנע מהטלת עונש של מאסר בפועל בגין מעשיו החמורים של הנאשם. בלא מאסר שכזה לא תהיה הלימה בין המעשים לבין העונש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 נובמבר 2012

ת"פ 43125-02-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

עם זאת, מתוך התחשבות בעברו הנורמטיבי של הנאשם, במשבר שבו הוא מצוי ומתוך רצון לנסות ולאפשר לו לחפש עבודה בה יוכל לעסוק במקביל לתקופת המאסר, אשית עליו עונש של מאסר בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.

17. רכיב חשוב נוסף בעניינה הינו פיצוי למתלוננים. חרף מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, נראה לי כי במקרה זה בפרט, ובעבירות כגון אלה בכלל, יש חשיבות רבה במתן פיצוי למתלוננים, אשר לא ניתן להתעלם מהפגיעה הקשה בהם. הקנס, לפיכך, יהיה בשיעור סמלי בלבד, על מנת לא להכביד במידה בלתי אפשרית על הנאשם.

18. מאחר שלדעתי, כפי שציינתי, טיפול של הנאשם בבעיותיו הוא בעל חשיבות מרכזית במקרה זה, לאור המלצת שירות המבחן ממנה עולה כי נמצא טעם בהליך טיפולי לנאשם ולאור העובדה שהנאשם החל בטיפול במרכז "קרבה בטוחה", יש מקום ליתן גם צו מבחן.

סיכום

19. לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עונש מאסר של שישה (6) חודשים, שירוצה בעבודות שירות בבית אבות משען נאות אביבים, ברח' ברודצקי 68, תל אביב, במשך 5 ימים בשבוע, במשך 8.5 שעות ביום, כפי שנקבע בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לנשיאת עונשו ביום 18.12.12 בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז (יחידת עבודות שירות ליד כלא מעשיהו).

ב. מאסר למשך שישה (6) חודשים, אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם תוך שלוש (3) שנים מהיום יעבור עבירה בה הורשע;

ג. קנס בסך 500 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.11.13.

ד. פיצוי למתלוננים בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה (5) תשלומים שווים ורצופים החל ביום 1.7.13 ובכל 1 בחודשים שלאחר מכן. אי ביצוע תשלום אחד במועדו, יגרור העמדת כל יתרת הסכום לפירעון מיידי. המאשימה תמסור במזכירות את פרטי המתלוננים, לרבות מס' חשבון הבנק שלהם, מס' הבנק, מס' סניף הבנק וכל פרט נוסף הנחוץ למזכירות על מנת להעביר את הפיצוי למתלוננים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 נובמבר 2012

ת"פ 43125-02-11 מדינת ישראל נ

ה. צו מבחן למשך שנה מהיום, במסגרתו יפקח שירות המבחן על עמידתו של הנאשם בטיפול שנקבע לו. לשם כך יגיש מרכז "קרבה בטוחה" דוח לשירות המבחן בדבר השתתפותו של הנאשם בטיפול, מידת שיתוף הפעולה שלו, התקדמותו וכל פרט אחר, שהמטפל או שירות המבחן סבורים שהיננו חשוב לשם ביצוע פיקוח יעיל. הדוח יוגש מדי חודש או מדי תקופה אחרת שיורה שירות המבחן למרכז "קרבה בטוחה", בתדירות שתתאים לביצוע פיקוח יעיל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

עותק מגזר הדין ישלח לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, ט"ו כסלו תשע"ג, 29 נובמבר 2012, בנוכחות הצדדים.

מיכל ברק נבו, שופטת